

Република Србија
Врховни суд Србије
број: службено
Београд, 29.12.2008.

С А О П Ш Т Е Њ Е

Посебно одељење Врховног суда Србије уважило је жалбе оптуженог Душана Крсмановића, његове супруге и браниоца, бранилаца оптужених Жељка Тојаге, Милана Јуришића, Александра Симовића и Нинослава Константиновића, а по службеној дужности у односу на оптужене Милорада Улемека, Звездана Јовановића, Сретка Калинића, Владимира Милосављевића и Бранислава Безаревића, **ПРЕИНАЧИЛО**, у осуђујућем делу, пресуду Посебног одељења Окружног суда у Београду, у погледу правне оцене дела и одлуке о казни тако што је кривично-правне радње оптуженог Милорада Улемека правно квалификовао као кривично дело удруживање ради противуставне делатности, у вези са кривичним делом убиства највишег представника Државне заједнице и држава чланица, за које је утврдио казну затвора у трајању од 40 година и кривично дело убиства у покушају за које је утврдио казну затвора од шест година.

Врховни суд Србије је кривично-правне радње оптуженог Звездана Јовановића правно квалификовао као кривично дело убиства највишег представника Државне заједнице и држава чланица, за које је утврдио казну затвора у трајању од 40 година, кривично дело убиства у покушају за које је утврдио казну затвора у трајању од осам година и кривично дело удруживање ради непријатељске делатности за које је утврдио казну затвора у трајању од три године.

Кривично правне радње оптужених Милоша Симовића, Нинослава Константиновића, Александра Симовића, Владимира Милосављевића, Сретка Калинића, Милана Јуришића, Душана Крсмановића, Врховни суд Србије правно је квалификовао као кривична дела удруживање ради непријатељске делатности, за које је утврдио појединачне казне затвора у трајању од по три године, убиство у покушају, за које је утврдио појединачне казне затвора у трајању од по пет година, а за кривично дело убиство највишег представника Државне заједнице и држава заједница у помагању, оптуженима Александром Симовићу, Нинославу Константиновићу и Владимиру Милосављевићу утврдио појединачне казне затвора у трајању од по 35 година, а оптуженима Милошу Симовићу, Милану Јуришићу, Браниславу Безаревићу и Сретку Калинићу утврдио појединачне казне затвора у трајању од по 30 година.

Оптуженом Душану Крсмановићу Врховни суд је утврдио казну затвора у трајању од 15 година,

Оптуженом Жељку Тојаги, за кривично дело удруживање ради непријатељске делатности, Врховни суд Србије утврдио је казну затвора у трајању од три године, а за кривично дело убиства највишег представника Државне заједнице и државне заједнице у помагању утврдио је казну затвора у трајању од 13 година; па су оптужени **ОСУЂЕНИ НА ЈЕДИНСТВЕНЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА и то:**

- оптужени Милорад Улемек – од 40 година,
- оптужени Звездан Јовановић – од 40 година,
- оптужени Александар Симовић – од 35 година,

- оптужени Нинослав Константиновић – од 35 година,
- оптужени Владимир Милосављевић – од 35 година,
- оптужени Сретко Калинић – од 30 година,
- оптужени Милош Симовић – од 30 година,
- оптужени Милан Јуришић – од 30 година,
- оптужени Душан Крсмановић – од 20 година,
- оптужени Бранислав Безаревић – од 30 година,
- оптужени Жељко Тојага – од 15 година.

У осталом делу жалбе оптуженог Душана Крсмановића, његове супруге и браниоца, бранилаца оптужених Жељка Тојаге, Милана Јуришића, Александра Симовића, Милоша Симовића, Нинослава Константиновића, Милорада Улемека, Сретка Калинића, Владимира Милосављевића, Бранислава Безаревића, Звездана Јовановића и његовог браниоца, као и жалба оптуженог Саше Пејаковића, **одбијене су као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.**

Врховни суд Србије, Посебно одељење оценио је да првостепена пресуда не садржи битне повреде кривичног поступка на које је указано у жалбама, као ни оне повреде одредаба поступка о којима води рачуна по службеној дужности.

Неоснованим су оцењени и жалбени наводи о погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању.

Првостепени суд је погрешно правно квалификовао радње оптуженог Милорада Улемека (да је он створио криминалну организацију – заверу у намери да буде лишен живота председник Владе Републике Србије и да је атентат на премијера Републике Србије извршен) као два кривична дела извршена у стицају и то: удруживање ради непријатељске делатности и убиство представника Државне заједнице и држава чланица. У том делу преиначена је првостепена пресуда и оцењено да инкриминисане радње оптуженог Милорада Улемека садрже законска обележја једног кривичног дела удруживање ради противуставне делатности, у вези са кривичним делом убиства највишег представника Државне заједнице и држава чланица. Радња извршеног убиства премијера конзумира радње извршења које је оптужени Улемек предузео на организовању извршилаца дела убиства премијера, односно радње стварања криминалне организације – завере. На ове повреде закона Врховни суд Србије, као другостепени, пази по службеној дужности.

У односу на оптужене Милорада Улемека, Звездана Јовановића, Милоша Симовића, Нинослава Константиновића, Александра Симовића, Владимира Милосављевића, Сретка Калинића, Милана Јуришића, Душана Крсмановића и Бранислава Безаревића за кривично дело убиства у покушају, Врховни суд је преиначио првостепену пресуду, по службеној дужности, у погледу правне оцене дела. Врховни суд је радње окривљених квалификовао по Кривичном закону Републике Србије, у вези КЗ СРЈ, применивши, по службеној дужности, закон који је важио у време извршења кривичног дела.

У односу на радње оптужених Звездана Јовановића, Милоша Симовића, Александра Симовића, Нинослава Константиновића, Владимира Милосављевића, Сретка Калинића, Милана Јуришића, Душана Крсмановића и Бранислава Безаревића, првостепени суд је правилно нашао да садрже обележја кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности, али је погрешно применио закон. Врховни суд је и у овом делу побијану пресуду преиначио, јер је реч о повреди закона на коју пази по службеној дужности.